

ριπίδῃ τὸν παῖδα δοῦναι· θαυμάσαντος δὲ τοῦ ἀνθρώπου,
‘σὺ μὲν γάρ’ εἶπεν ‘αἴτεῖν, οὗτος δὲ λαμβάνειν ἄξιός ἐστι
καὶ μὴ αἴτων.’

2. Ἀδολέσχον δὲ κονρέως ἐρωτήσαντος αὐτὸν ‘πῶς
σε κείρω;’ ‘σιωπῶν’ ἔφη.

3. Τοῦ δὲ Εὐριπίδου τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβά-
νοντος ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ καταφιλοῦντος ἥδη γενειῶντα,
πρὸς τοὺς φίλους εἶπε ‘μὴ θαυμάσητε· τῶν γὰρ καλῶν Β
καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν.’

4. Ἐπεὶ δὲ Τιμόθεος ὁ κιθαρωδὸς ἐλπίσας πλείονα 10
λαβὼν δὲ ἐλάττονα δῆλος ἦν ἐγκαλῶν αὐτῷ καί ποτ’
ἄδων τούτῳ τὸ κομμάτιον (Anth. lyr. II 152 D.) ‘σὺ δὲ
τὸν γηγενέταν ἀργυρον αἰνεῖς’ ἀπεσήμαινεν εἰς ἐκεῖνον,
ὑπέκρονσεν δὲ Ἀρχέλαος αὐτῷ ‘σὺ δέ γε αἴτεῖς.’

5. “Υδωρ δέ τινος αὐτοῦ κατασκεδάσαντος ὑπὸ τῶν 15
φίλων παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν ἀνθρωπὸν ‘ἀλλ’ οὐκ ἐμοῦ’
φησίν ‘ἀλλ’ ἐκείνου κατεσκέδασεν, δν ἐδοξεν ἐμὲ εἶναι.”

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΤΗΡ

1. Φίλιππον τὸν Ἀλεξάνδρου πατέρα Θεόφραστος ἴστο- C
ρηκεν οὐ μόνον τὸ μεταξὺ τῶν βασιλέων, ἀλλὰ καὶ τῇ 20
τύχῃ καὶ τῷ τρόπῳ μείζονα γενέσθαι καὶ μετριώτερον.